

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eutonio. 273.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Act. max, tamen vel fando illud audiisti, quod olim diuinorū Apostolorū discipuli venditas suas facultates ad ecclesiā pauperum causa deferebant. At tu contra omnino faciens ecclesiā ac pauperum bona domitūe impiē ac nefariē colligis. Huic igitur impietati finem impone: æconomus enim hinc dictus est, quod pauperibus, quæ ipforū meritō sunt ecclesiastica bona.

*παρὰ τὸ
τὰ οἰκεία
νέμειν τοῖς
πενήσι.*

Agatho. 270.

Cor. Optime vir, ex ijs, quæ euenerunt, maiora tibi perspicere licet. Ethnicismus enim multis & temporibus, & laboribus, & opibus, & armis, & sermonibus corroboratus ex oculis euauit. Nostra autem religio plebeijs & illiteratis, & pauperibus atque abiectis hominibus demādata, breui temporis spatio fulgetræ in modum quod gentium peruasit, non oculos duntaxat atque aspectum, sed etiam mentes illuminans, quoniam uidelicet ille ex commentitijs fabulis constabat: hæc autem ex cælestibus dogmatibus compacta erat.

Leandro. 271.

Humana natura, vir eximie, nec ciuiformi est, quæ vitium admittere nequeat: nec rursus vi naturæ vitia habet. Verum mens ac voluntas hæc admittens, prolapsionem à virtutibus sustinet.

Eidem. 272.

Psal. Illud quod scribis, primus quoque homo percussus est, verum secundus priorem formam ipsi reddidit: quippe qui in ea modo sermonem omnem superanti, extiterit, eamque modo diuinitati cōsentaneo correxerit.

Eutonio. 273.

Magnificabo Dominum in laude, & placebit ei super vitulum nouū, canebat Da-

ουδὲ γὰρ ἐν ὁμοκρίσματος ἔργεις, ὅτι πάλαοι τῆς θείων σποδῶν μαθητῶν, τὰ οἴκοι πιωράσκοντες, τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ πτωχῶν προσεκόμενοι, οὐδὲ πᾶν τὸ ἐναντίον ποιῶν, τὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πτωχῶν οἴκας συνάγει ἀσέβως. πᾶσαι τὴν τῆς ἀσέβειας οἰκονόμος γὰρ εἶρηται παρὰ τὸ τὰ οἰκεία αὐτῆς νέμειν τοῖς πενήσι. οἰκεία δὲ αὐτῆς, ἐκλότος τὰ ἐκκλησιαστικά.

Αγαθοδάμωνι. σο.

Ἐξέσι σοι σιωιδεῖν, ἄριστε, ἐν τῆς συμβάντων τὰ μέγιστα. ὁ γὰρ ἑλληνισμὸς πολλοῖς καὶ χρόνοις καὶ πόσις καὶ πόροις καὶ ὅπλοις καὶ λόγοις κρατυθαῖς, ἠφανίσθη. ἡ δὲ ἡμετέρα θρησκεία ιδιώταις καὶ ἀγραμμάτοις καὶ πτωχοῖς καὶ εὐτελέσι ἐγχειραδεῖσα ἐν βραχεῖ καὶ ὡ, διήκην ἀγραπῆς διήλθε παύσασθαι, ὅτι τὰς ὄψεις μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς γνώμας φάπισασα, ὅτι ἡ μὲν ψευδοῖσι μύθοις συνέκειτο. ἡ δὲ δόγμασιν ἑρανοῖς συνήρμοστο.

Λαμάνδρω. σοα.

Ἡ φύσις ἡ ἀνθρωπιεία, θαυμάσιε, ἔτε ἀνεπίδεκτος ἔστι κακῶν, ἔτε φυσικῶς κέκρηται τὰ κακὰ, ἀλλὰ γνώμη ταῦτα προσεμῖθη, τὴν τῆς καλῶν ὑπομῖνει σπέπῳσιν.

Τῷ αὐτῷ. σοβ.

Ἐκᾶνο ὁ γέγραφας, καὶ ὁ πρῶτος γέγραφας πέπονθει ἀνθρώπος, ἀλλ' ὁ δεύτερος αὐτῷ τὴν πρῶτην μορφήν σποδῶδωκεν, ἐν σκείνῃ ἀφραγῆτος γενόμενος, καὶ ταῦτῃ θεοσπεπῶς διορθωσάμενος.

Εὐτονίῳ. σογ.

Μεγαλιῶ τὸν κύριον ἐν ἀγέσῃ, καὶ ἀγέσῃ αὐτῷ ὑπὲρ μόχον νέον. ἐφάλλει

λεη

λεν ο Δαδιδ, τω Ιεδαων σημεριων
σποπλωσι, και τω εθων τω οικειω-
σιν. επειδη γαρ, φησιν, ο πας θυσιας
πιστευεις ηθετησε λαος. και εχ ηδε-
ται αμασιν ο θεος, εγω τω εν πνευ-
ματι προσεγα λατρευειν, ηωρ σκε-
νης αυτω φανεεται αξιοτερα.

εναφ.

Θιω. σοδ.

Καλλει και πλατω επαση, ως εοι-
με, και τες αλλες περιφρονεις, οis
παυτα ε προσεστι, αγνωων, οπι χρ-
τω κεκοσμισαι τα χρ μαραι θωρω. ε
ως υδωρ συ εχεις τα χηματα, αλλες
εξ αλλων νοτιζων, και παλιν προς
αλλους βλυσανων. η τοινυ ως σκια
και κενω, και ανεμοis, τοis αππει-
τοις προσεχε κτημασιν, η ιαδι σκια
και κενω πεποιθωσ και ανεμοis.

Τοis περι πολιν. σοε.

Απκισ.

Καλα λαμβανει τροφεια παρε-
Ασσιανω το Πηλυσιον χαλοis μαδοis
τω θρελαμθην αμειβεται. εσοψ-
θευσεας γαρ τη ευνικω ακση του κρ-
τουωτος σμοφαντια, ελαβε παρ ε-
τη τω ενταυθα κησιτορια, και το-
σουτων χακων εν περιερα τες συμφυλε-
τας χατετησεν, οσαι και συνοικος κλε-
πιη. εωξαδε τοι υω θεομωσ, μηποτε
πηλυσιωτας δωκηθαι α βελοται.
χαλοι γαρ εισι πωχευοντες ε συκυ-
πιοντες. η μικρα αναευοντες, ε σικιδη
ιχυοτες εχιδων γεννηματα φαρονλια
ε κησιασαν αυτες γατερα εοδιοτες.

Χαρημονι. σοσ.

Αππειων και αβεβομος, και οδε ε-
χω τον νου προς τα μελλοντα, εικω-
πως τοis ενταυθα αβεβοαις και απ-
τοις προς τετημασ πλατωσ φημι, και
δοξη κενη. η τοινυ περιφρονει ταυ-
τα, ως γηνα η γυμνασθη προς
καρτελαι, η εχεις εσομονη οτε
φενυγσιν.

uid, Iudæorum ruinam, & Gentium ad-
iunctionem significans. Quoniam enim,
inquit, populus ille, cuius fidei sacrificia
commissa fuerant, Deū reiecit, nec cruo-
ris profusione Deus oblectatur, propterea
ego spiritualem cultū adhibeo: quem ipse
multo pluris, quam illum, facturus est.

1027.

Theoni. 274.

Pulchritudine atque opibus, ut apparet,
gloriaris, aliosque, quibus hæc desunt, pro
nihilò ducis illud ignorans, te sceno quam
ocysimè marcescente coornatum esse. At-
que item pecunias tanquam aquam conti-
nes, quæ alios ex alijs humectat, ac rursum
ad alios fluit. Quamobrem aut ad infidas
huiusmodi opes, perinde atque ad um-
bram, & fumum, & ventos, animum ad-
ijce: aut illud scito, te umbræ, & fumo,
& ventis confidere.

Es. ii. 48.

Pelusy magistratibus. 275.

Præclara educationis præmia Pelusium
ab Aspiano capit: Præclaram ille vicem ac
mercedem altrici suæ repedit, posteaquam
enim in patulas ac nimium credulas Im-
peratoris aures calumniam insuffrauit,
urbis huiusce quæsturam ab eo accepit: ac
tribules suos tot malis atque calamitatibus
affecit, quot etiam fur domesticus. Arden-
ti ergo animo vota facite, ut ne Pelusioræ
tantum possint, quantum volunt.

Charemoni. 276.

Cum infidelitatis atque inconstantia vi-
tio labores, nec futura in mente habeas,
non mirum est te incertis atque infidis hu-
iusce vite rebus proflus addictum esse, hoc
est, opibus atque inani glorie. Quamobrem
aut ista, ut terrena contemne: aut ad tole-
rantiam te exerce, ut, cum fugient, patien-
tiam adhibeas.

if